

**LISTY
Z AURA – PONTU**

IV/2018

ZIMA

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Barbora Hančilová	I.Blažek/O.Popek
Vladimír Vrchovský	
Nové překlady.....	7
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Ravenhill - Sloupová	McKeever - Fahrner
Eldridge - Dominik	Zandt/Milmore - Fahrner
Miller - Sloupová	Gunderson - Bartoš
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Horváth - Charvát	Heinersdorff - Kotrouš
Mitterer - Štulcová	
<i>A další překlady...</i>	
Druker – Pošta	Kuročkin - Krčálová
Norén - Černík	Vojtyszko - Vobecký
Dramatické dílo Agathy Christie	13
Dílo Ingmara Bergmana	13
Nepřeložené texty.....	14
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Rebeck	Badham
Foster	Lonergan
Lavery	Yeahman
Martin	Crawford
Hampson	Norris
Murray	Read
Fennessy	Hesford
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Schimmelpfennig	Haratischwili
Hub	Hofmann
Apke	Schuberth
Hübner	Benesch
<i>A další jazyky...</i>	
Vinterberg/Rukov (Dánsko)	Mørkeby (Dánsko)
Turunen (Finsko)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **zimní** čtení - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do našeho [katalogu her](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 6500 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Adéla Vondráková, Michal Kotrouš

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Barbora Hančilová

TROLLOVÉ MEZI NÁMI

2 m, 2 ž

Původní hra inspirována „prvním českým teroristickým útokem“, který na Mladoboleslavsku spáchal český důchodce, aby veřejnost upozornil na domnělé nebezpečí spojené s migrační vlnou. Generační výpověď o světě, v němž jsou blízcí často nejdál a jediná cesta za nimi vede ven z virtuálních krajín plných trollů, anonymních účastníků online diskuzních fór...

Kolik lidí dává přednost zprávám z různých zdrojů na internetu před vlastním rozumem? Realita se stěhuje na sociální sítě a na těch je těžké rozlišit, co je pravda a co dezinformace. Boj se odehrává právě tam, ne v ulicích – ale i tam se nakonec možná přestěhuje...

Světová premiéra proběhla v pražském Švandově divadle v říjnu 2018.

Vladimír Vrchovský

PŘEVÝCHOVA V DÍŘE

4 m, 4 ž (více rolí)

dramatizace stejnojmenného románu

Autor vytvořil ze svého čtivého románu (2016) divadelní adaptaci, jež je stejně jako předloha unikátním svědectvím o zdánlivě obyčejném lidském životě v tíživých kulisách let 1948–1989.

Hlavní postava Vladimír Horský nás v monologických i dialogických pasážích spolu s dalšími ústředními či epizodními postavami provede dětstvím, dospíváním i životem zralého muže, který navzdory nepřízni osudu nikdy neztratil víru v sebe sama a v naplnění svých snů. Jeho příběh se odehrává na pozadí zdařile vykresleného prostředí, ať již se jedná o téměř idylické momenty spjaté s valašskou přírodou a životem v souladu s ní, nebo naopak o apokalyptickou krajinu hutí a dolů ostravsko-karvinského revíru, kde je lidská existence zredukována na pouhé přežívání. Autor přesvědčivě a autenticky vykresluje charaktery jednotlivých postav, motivace a osudy horníků, chlapců zlákaných vidinou výdělků, režimních prominentů, idealistických disidentů, přesvědčených estébáků, drobných prospěchářů, ale i těch, kteří chtěli jen normálně žít. Skutečné i smyšlené příběhy věrně zachycují absurditu let pod diktátem komunistické strany, krutost, beznaděj i „jen“ ubíjející stereotypní každodennost, ale také nehasnoucí naději. Autor zúročil zkušenosti, které nedobrovolně nabyl jako řadový horník OKD i jako nadšený amatérský kulturní organizátor, a předkládá tak plastický a živý obraz české periferie let reálného socialismu.

Ivan Blažek, Oldřich Popek

KRÁSKA A ZVÍŘATA

6 m, 2 ž

muzikál

Děj je situovaný do časů třicetileté války, od jejíhož počátku si letos připomeneme čtyři sta let. Drancovanou zemí se probíjí trojice dezertérů. Kapitán a dva řadoví žoldnéři, které po letech bojů válka už omrzela. Touží po jediném - usadit se někde v bezpečí a užívat si bohatství, které stačili narabovat. Oním vysněným rájem se má stát Magdeburg, město dostatečně silné a dostatečně opevněné, aby odolalo dobyvatelům.

Vidina pohodlného života za hradbami Magdeburgu je to jediné, co muže na útěku spojuje. Žoldnéři mají naloupeno, jenže neznají cestu a dobře vědí, že z lovců se v těchto časech snadno může stát štvaná zvěř. Kapitán nemá nic, jak však tvrdí, ví, kudy se do města dostat. Za to mu jeho kumpáni slíbili třetinový

podíl na kořisti. Navíc má mocného spojence, samotnou Smrtholku.

Trojice narazí na opuštěnou vydrancovanou vesnici, kde se rozhodne počkat do tmy. Všichni vesničané jsou mrtví nebo utekli. Až na Marii, která se ke své smůle vrátila, a to jen proto, aby se přesvědčila, zda jejího nenáviděného muže při přepadení skutečně zabili. Dezertéři ji najdou a Marie považuje svůj osud za zpečetěný. Jenže mordování ani znásilňování se protentokrát nekoná, pro žoldnéře je cennější živá.

Marie totiž dobře ví, kudy do Magdeburgu - jak se ukáže, na rozdíl od kapitána. Ten tak má rázem problém: se slibovanými podíly se může rozloučit, smířit se s tím ovšem nehodlá. Jenže je jeden proti dvěma, a tak mu nezbývá než dál čekat na vhodnou příležitost. Ta se díky Marii naskytne rychle - kráska ve vojácích probudí zbytky galantnosti a kapitán vymyslí zdánlivě kratochvilnou zábavu, jak si zkrátit čas do setmění. Rozehraje několik pohádek, z nichž ta poslední je pro dvojici žoldnéřů osudná - kapitán v roli rytíře zákeřně zabije draka představovaného jedním z vojáků, druhého v nastalém zmatku zastřelí Marie. Z kapitána je rázem bohatý muž a na svůj díl se může těšit i Marie, tedy pokud jej dovede do Magdeburgu. Z dvojice jsou napřed spojenci z nutnosti, pak možná i něco víc. I v třináctém roce války můžete toužit po lásce. Jenže kapitán už slíbil věrnost Smrtholce a ta zradu neodpouští. Žádá, aby Marii zabil, kapitán odmítne a nabídne svůj život, tenhle obchod ale Smrtholka nebere. Toho, kdo ji slouží, ze služby jen tak nepropustí.

V pohádkách bývá „láska silnější než smrt“, v téhle to však neplatí. Magdeburk padne, obětí masakru, který otřásl celou tehdejší Evropu, je i Marie. Kapitána mezi mrtvými nenajdete, Smrtholka jeho zradu pomstí jinak. Nechá jej žít, musí jí sloužit dál.

Oldřich Popek je pražský muzikant a skladatel. S písní Na kopečku v prachu cesty ze hry Sorry, blaničtí rytíři od stejné autorské dvojice se v roce 2017 probojoval do semifinále prestižní celosvětové soutěže The UK Songwriting Contest.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Mark Ravenhill (Velká Británie)

RÁKOSKA (CANE)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 2 ž

„Bude to to největší rozloučení, jakého se kdy učiteli dostalo. Žádný učitel nebyl tak oblíbený.“

Po pětadvaceti letech učitelství na střední škole se Edward těší na oslavu svého penzionování. Jenže jeho dům už několik dní obléhají rozhněvaní studenti. Okno rozbije cihla. On ani jeho žena Maureen už několik dní neopustili dům. Edward s obtížemi sepisuje svou reakci na velmi znepokojenou zprávu inspekce. V této situaci navštíví své rodiče po létech dcera Anna. Ukáže se, že je možná informovanější než oni. Edward byl totiž jako zástupce ředitele školy po řadu let pověřen výkonem rituálních výprasků, jimiž se ještě poměrně nedávno v britských školách trestaly drobné majetkové a kázeňské přestupky žáků. Odhalení této „skvrny“ na minulosti školy přispívá k situaci, kdy by její reputaci měla zachránit Akademie, konkurenční „řetězec“ středních škol, jehož zástupkyní je právě Anna. Kdysi sama nezvladatelné dítě, s nímž si její otec nevěděl rady, je dnes představitelkou nového systému výchovy, zahrnujícím fyzické násilí a kázeňské tresty. Což Akademii nebrání, aby se zmocňovala dalších a dalších škol formou „násilného převzetí“ – ostatně i její systém jev poněkud orwelllovské rysy. Annina obžaloba i Edwardova obhajoba se postupně stávají mnohem obecněji působícím sporem mezi tradičním fungováním společnosti a novým diktátem korektnosti. Stejně naléhavá je i otázka „retroaktivity“ korektností poznamenaného přístupu vůči v minulosti platným normám.

Ukáže se, že důležitým spouštěčem nálady studentů byl nálezný Edwardovy rákosky, který jim nevědomky umožnila Maureen. Symbolický předmět se stane skutečným katalyzátorem Edwardova sporu s dcerou. Anna záměrně zničí školní laptop, na kterém Edward psal svoji obhajobu, a svého otce vyprovokuje k exekuci. Jak zareaguje dav studentů na krev na její ruce?

Mark Ravenhill uchopil klíčové téma doby se svou obvyklou bravurou a v překvapivě klasické aristotelovské formě. Světová premiéra proběhla v londýnském Royal Court Theatre v prosinci 2018.

David Eldridge (Velká Británie)

ZAČÁTEK (BEGINNING)

přeložil Pavel Dominik

1 m, 1 ž

„Vložila jsem své srdce do dlaně a ukázala ti ho. Nabídla jsem ti ho. Dobrovolně. Byla jsem statečná.“

Je velmi brzo ráno a Danny je poslední, kdo ještě neodešel z včerejší party. Laura sedí na gauči, pozoruje ho a nakonec přijde se zcela jasnou pobídkou: *Vyspi se se mnou*. Dannyho mírně vykolejí Lauřina otevřenost a, jak se ukazuje, na takovou upřímnost není vlastně nikdo úplně připravený. S racionalitou, která za daných podmínek působí až komicky, se postavy v rámci dialogu snaží přiblížit vytyčenému cíli a při té příležitosti vyjevují své pochybnosti, životní bolesti a traumata i jakousi životní nejistotu a své vnitřní touhy i cíle.

Dialog na téma *co by se stalo, kdybychom k sobě byli od začátku zcela otevření* umně pracuje se proměnami běžných small-talk v zásadnější pasáže, kde se na půdorysu banálního, povrchního rozhovoru rýsuje cosi opravdového prosakujícího z nitra postav. Hra dopodrobna sleduje začátek

jednoho vztahu zhuštěný do jediného, velmi brzkého rána. Hra není lascivní a vyhýbá se bulvárnímu přístupu k danému tématu.

Hra měla premiéru v Royal National Theatre (scéna Dorfman Theatre) v Londýně 12. října 2017 a sklídila nebývalý úspěch u diváků i odborné veřejnosti.

Arthur Miller (USA)

PŘED DOKONČENÍM (FINISHING THE PICTURE)

přeložila Jitka Sloupová

5 m, 3 ž

Ve své poslední hře se Arthur Miller (1915 – 2005) po čtyřiceti letech vrátil k traumatické zkušenosti, která byla již základem jeho slavného dramatu *Po pádu* – rozpadu svého manželství s ikonou světového filmu Marilyn Monroe. Tentokrát tak činí s větším emocionálním odstupem, s větší mírou objektivity a zevšeobecnění okolností této zkušenosti, i když i zde lze snadno dešifrovat předobrazy jednajících postav.

Před filmovou hvězdou Kitty (němá role!) je poslední zhruba týden neustále prodlužovaného natáčení nejmenovaného filmu (jde samozřejmě o slavné *Mustangy* Johna Hustona). Je však na pokraji svých duševních i fyzických sil, v posledním stadiu roztržky s manželem, scénáristou Paulem, a totální kolaps sebedůvěry jí nedovoluje ani vstát z hotelové postele. V pokoji se střídají všichni, kterým na ní, ale ovšem hlavně na dokončení filmu záleží. Kromě Paula je to slavný režisér Derek, pragmatický kameraman Terry Case, Kittyina asistentka Edna a její herecký „kouč“, Flora. Situaci přijel zjistit a snad i zachránit producent a Kittyin velký obdivovatel Ochsner. Na pomoc je z New Yorku je povolán i Kittyin herecký guru, Flořin manžel Jerome Fassinger (značně ironicky líčená postava inspirovaná bezesporu zakladatelem Actors' Studia Lee Strassbergem). Podaří se film dokončit? Najde někdo ze zúčastněných způsob, jak Kitty pomoci?

Hra byla v roce 2018 inscenována teprve podruhé (v londýnském Finnsbury Theatre). Po premiéře v chicagském Goodmanově divadle v r. 2004 upadla téměř v zapomnění (je ovšem možné, že největší podíl na dlouhé inscenační pauze měla skutečnost, že řada předobrazů postav hry stále žila). Šíravý pohled na poměry (nejen) ve filmové branži získal na aktuálnosti v souvislosti s nedávnými skandály a kampaní MeToo. Millerova hra však hlavně přináší několik velmi zajímavých lidských portrétů a tudíž i rolí. Ač zřejmě nebude patřit k vrcholům jeho tvorby, rozhodně může být zajímavým obohacením současného světového repertoáru.

Michael McKeever (USA)

NEBĚHEJ S NŮŽKAMA V RUCE (RUNNING WITH SCISSORS)

přeložil Martin Fahrner

3 m, 2 ž

komedie o odvaze vystrčit hlavu z davu

Když byl Charlie malý, říkala mu maminka: „Neplav moc daleko, nebav se s lidma, který neznáš a neběhej s nůžkama v ruce“. Poslušný Charlie prožije velkou část života podle pravidel, a když mu diagnostikují Lou Gehringovu nemoc, uvědomí si, že svůj život promarnil.

Jako vždycky, když o něco šlo, utíká. Sedne do auta a jede a jede, až se ocitne v poušti, kde vezme do auta podivného stopaře Wallyho, který tvrdí, že je jeho smrt. Kvůli poruše se ubytují v opuštěném motelu, který vede vdova Nell. S její pomocí a s pomocí Wallyho se Charlie snaží přijít na to, co je vlastně opak smrti, tedy opravdový život.

Mezi ním a Nell vzniká vztah, ale oba musí překonávat nedůvěru v něco lepšího, která je v nich zakořeněná. Nell musí volit mezi krokem do nejistoty a „vrabcem v hrsti“, kterým je automechanik Travis z nejbližšího městečka.

Nakonec oba přijdou na to, že nemít odvalu a bát se riskovat znamená nežít, že pravá smrt není Wally, ale jejich vlastní slabost. V okamžiku, kdy se s tím rozhodnou něco udělat, Charlieho průvodce smrták Wally mizí.

Přestože hra pojednává o podstatných věcech v lidském životě, o lásce, o smrti a o smyslu života, jde o výjimečnou komedii se skvěle vykreslenými postavami, v níž ale nejde zdaleka jen o zábavu.

Billy Van Zandt, Jane Milmore (USA)

NÁHLÁ SMRT (DROP DEAD!)

přeložil Martin Fahrner

7 m, 3 ž

detektivní komedie

Výborná kombinace detektivky a komedie z roku 1992, která ze začátku hodně připomíná Fraynovo *Bez roucha*, ale pak přidá navíc detektivní žánr a pár vražd navíc.

Jde vlastně o divadlo na divadle - režisér Victor Le Pewe býval hvězdou broadwayských scén, poté ale zrežiroval rodinný muzikál o vlně tsunami, která spláchla ostrov i s rekreanty. Není jisté, co diváky odradilo víc: zda téma, nebo skutečnost, že režisér během představení házel do hlediště trosky a dětské botičky. V každém případě je na mizině a ze zoufalství režuruje hru, kterou napsal jakýsi Alabama Miller, která měla původně 576 stránek a kterou produkuje mafián Banks, aby si v ní mohla zahrát jeho milenka Candy.

Zpočátku se ocitáme na druhé generálce, jež se ze spousty důvodů přerušuje, takže se seznámíme nejenom s krátkým dějem (Zoufalý Le Pewe hru seškrtal na osmnáct stránek), ale i s jednotlivými protagonisty, jejich vzájemnými vztahy a problémy.

Dozvídáme se také, že původní představitel jedné z rolí byl po zkoušce nalezen mrtvý, a když se hru konečně podaří projet až do konce, umírá přímo na jevišti producent Banks s nůžkami zabodnutými v zádech.

Herci se však dohodnou, že „show must go on“ a díky tomu se po přestávce ocitáme na premiéře, kde se hra už vůbec nesmí zastavit, protože hlediště je plné kritiků a diváků. Jenže někdo začíná herce vraždit jednoho po druhém, v zákulisí i na jevišti. Nikde není bezpečno a stále řídnoucí soubor má čím dál větší problém pokračovat ve hře. Představení se změní na boj o život a na snahu vypátrat vraha dřív, než nezbude na jevišti nikdo...

Lauren Gunderson (USA)

ZKROCENÍ ZLÉ KNIHY (BOOK OF WILL)

přeložil Zdeněk Bartoš

7 m, 3 ž

historická hra

Od Shakespearovy smrti uplynuly tři roky. Mnoho jeho her dál žije, ale vlastním životem („To be or not to be, I there's the point.“). Willovi přátelé z divadla (a divadelní hospody Globe Tap House) vědí, že pokud může někdo geniální dílo zachránit, jsou to jedině oni.

Autorka líčí svoji verzi událostí, které vedly k publikování Prvního folia, bez něhož by se mnohé Shakespearovy texty vůbec nedochovaly, nebo by byly známy pouze z přibližných zápisů v jiných vydáních, jak je dovozovala doba, která neznala autorská práva. Práce na sebrání všech her, jejich editace a souborné vydání nejdřív vypadají jako nemožné, vzhledem k omezeným písemným zdrojům a ještě omezenějším zdrojům finančním. Práce na sebrání spisů je složitým zápasem s pamětí a vlastní smrtelností a s bezskrupulózním vydavatelem, který zbohatl na vydání „pirátských“ kopií. Díky nadšení pro věc, houževnatosti a přátelské pospolitosti, vedeni obdivem k dílu mrtvého přítele nakonec získají i velkolepou předmluvu Shakespearova soka Bena Johnsona a jedinečná kniha nakonec spatří světlo světa.

Německy psaná dramatika

Ödön von Horváth (Rakousko)

NIKDO (NIEMAND)

přeložil Radovan Charvát

5 m, 5 ž (zdvojení rolí)

surreálná tragédie

V roce 2015 byl objeven raný Horváthův text z roku 1924, který si v mnohém nezádá s atmosférou filmů Davida Lynche. Tragickému rozkošatělému příběhu velkého počtu postav nájemníků jednoho předválečného činžáku figuruje postižený majitel domu a lichvář, resp. jeho „bůh strachu“ Lehmann, který brutálně šikanuje a vydírá nájemníky, většinou chudáky, kteří nemají na výběr. Autor se v tomto surreálném reji postav dotýká témat, jež se objevují i v jeho pozdějších dílech: odsouzení k tíživému lidskému bytí a naděje před ním nějak uniknout. Všichni obyvatelé Lehmannova nájemního domu mají svůj podíl na jeho, resp. své vině: děvka Gilda, její pasák Vladimír, chudý houslista Klein, číšnice i další následovníci těchto postav. Role a osudy se zde totiž zdvojují, zdá se, že každý je s každým spojen neviditelnou sítí. Zas a znovu se odněkud vynořuje jakási nadřazená moc – Nikdo. Kdo je tento Nikdo? Je to Bůh a Bůh je tedy Nikdo?

Hra byla s velkým ohlasem uvedena v září 2016 ve vídeňském Theater in der Josefstadt.

Felix Mitterer (Rakousko)

PAN JEDERMANN (EIN JEDERMANN)

přeložila Magdalena Štulcová

13 m, 2 ž (či např. 11 m, 4 ž – mužské role mohou hrát herečky)

Hra je vtipnou aktualizací klasické dramatické středověké látky o jedermannovi / everymanovi, který se přes smrti loučí s tímto světem a polemizuje o své životní pouti s různými kladnými i zápornými alegorickými postavami, představujícími různé vlastnosti, neřesti apod. Autor převtělil titulní postavu do generálního ředitele ocelářského koncernu, magnáta – miliardáře. V jeho kanceláři ve vyšším patře honosného sídla koncernu se setká svatá Trojice i Dábel, aby prodiskutovali konec kapitalisty. Dábel a Smrt zůstávají v Jedermannově blízkosti, zatímco svatá Trojice zůstává decentně v ústraní.

Poslední pracovní den Jedermanna překypuje osudovými událostmi. Jeho podváděná manželka spáchá sebevraždu, syna mu zavřou kvůli drogám, akcie padají, dělníci stávkují, politika a finance se propojují prostřednictvím úplatků, poslední Jedermannovou starostí je srovnání dluhů s bankrotujícími dlužníky. Ztělesněný dábel může do všemožných spekulací zasahovat a před závěrečnou schůzkou Jedermann se Smrtí ho konfrontuje s dětmi postiženými zplodinami z jeho továren, jeho mrtvou manželkou a dlužníky. Další alegorické postavy jsou vtipně zlidštěné, např. Duch svatý si dobírá Syna Božího tím, že mu připomíná jeho člověčenství, Smilstvo je sekretářka, s níž má Jedermann románek, Chudoba je soused, jemuž krachuje firma, Mamon je bohatý bankéř apod.

Hra byla uvedena v roce 1991 ve vídeňském divadle Theater in der Josefstadt. U nás hru poprvé uvedlo Východočeské divadlo Pardubice v roce 1996.

René Heinersdorff (Německo)
OTCOVSKÉ KOMPLEXY (KOMPLEXE VÄTER)
přeložil Michal Kotrouš
3 m, 2 ž
komedie

Dynamická komedie o ješitnosti otců a o lásce nás zavede do jednoho bytu, kde dojde k naprosto překvapivému setkání. Matka pozvala pětadvacetiletou dceru, aby jí dcera po dvouletém vztahu představila svého partnera. Ovšem matka pojme celé setkání jako komplexnější akci – setkání se má zúčastnit nejen její nynější partner, otcím dcery, ale i její bývalý manžel, biologický otec dcery, aby se oba k novému partnerovi dcery vyjádřili. Nikomu však nic neřekla. Bývalí přátelé se z pochopitelných důvodů již léta nemohou vystát, jeden kdysi přebral druhému ženu.

Po počáteční roztržce jsou však oba „otcové“ nuceni spojit své síly, aby zabránili zamýšlenému sňatku dcery a jejího milence. Ukáže se totiž, že partner dcery není žádný mladík, nýbrž padesátník, navíc ženatý s lékařkou, k níž chodí na prohlídky matka i dcera a se kterou měli kdysi postupně otec i otcím krátké poměry. Dochází tak k celé řadě záměn a nedorozumění, jež ještě více rozdmýchává otcímova čerstvá plastika nosu...

V podařené komedii jde i o další otázky – jak napravit staré chyby? Jak se vyrovnat se stárnutím? Co s velkým věkovým rozdílem partnerů, když mladí muži nemají dost zkušeností? A jde skutečně o dobro dcery, nebo spíš o poznání, že čas zahojí všechny rány? Jenom dvě silné ženy jsou schopny zabránit otcovským komplexům.

Úspěšná premiéra proběhla v září 2018 v divadle Komödie Winterhuder Fährhaus v Hamburku.

A další překlady...

Michael Druker (Švédsko)
PATRIK 1,5 (CHANGING PATRICK)
přeložil Miroslav Pošta
3 m
komedie

Felix a Steven jsou gayové, kteří žijí jako partneři ve společné domácnosti. Velmi si přáli společně vychovávat dítě, a protože Steven pracuje v sociálním sektoru, podaří se mu sobě a Felixovi, nepříliš úspěšnému vynálezci, zajistit adopci patnáctiměsíčního chlapečka. Právě v den, kdy mají děťátko převzít, zazvoní u dveří jejich bytu velmi nedůvěryhodně vyhlížející puberták.

Během krátkého rozhovoru Felix zjistí, že jim z centra pro adopci omylem namísto Patricka – patnáctiměsíčního batolátka poslali Patricka – patnáctiletého mladistvého delikventa, který má na svém kontě mimo jiné i pokus o vraždu.

Steven chce Patricka okamžitě poslat pryč, ale Felix ho přemluví, aby u nich mohl zůstat alespoň do té doby, než se celá situace vyjasní. Patrick je hrubý, bezohledný, ale především nemilosrdně přímý a upřímný host. Svými neodbytnými otázkami a komentáři odhaluje každou přetvářku a rozbíjí všechny prázdné formy, kterými Felix a Steven opevnili svá nitra i svůj vzájemný vztah. Ten je po Patrickově zásahu v základu otřesen a prochází nelehkou zkouškou. Felixovi a Stevenovi nakonec nezbyvá než přehodnotit své osobní postoje a začít být k sobě i okolí otevřenější a upřímnější. Když je pak Patrick nakonec opouští, vědí o sobě víc než za celý předešlý život.

Drukerova komedie se dočkala i populárního filmového zpracování pod názvem Patrick 1,5. Tento film získal mj. v roce 2009 hlavní diváckou cenu na San Francisco International Lesbian & Gay Film Festival a je oblíbený mj. na ČSFD.cz (75%). U nás např. získal diváckou cenu v rámci festivalu [Mezipatra](#).

Lars Norén (Švédsko)
KLINIKA (KLINIKEN)
přeložil Zbyněk Černík
8 m, 6 ž (možnost zdvojení postav)

Hra je studií dvanácti narušených nebo deprimovaných osob, které pobývají v psychiatrické léčebně. Nesourodou společností, do níž patří primitivní rasista, maniodepresivní anorektička i dobře situovaný muž nakažený AIDS, stmeluje naprostý nezájem ze strany ošetřujícího personálu. Vysoká koncentrace „bláznů“ vytváří přízračnou atmosféru, která negativně poznamenává i ty pacienty, kteří trpí pouze lehčími poruchami...

Maxim Kuročkin (Rusko)
VODKA, SOULOŽ, TELEVIZE (VODKA, EBLJA, TELEVIZOR)
přeložila Tereza Krčálová
4 postavy (3 m, 1 ž)
alegorická komedie

Hra z roku 2003, která vznikla na semináři dramatiků, kde bylo společným zadáním napsat text, který se bude zabírat problémem závislostí. Ve hře vystupují čtyři postavy: tvůrčí člověk – autorovo alter ego a tři abstraktní postavy představující tři závislosti: vodku, sex a televizi. Tvůrčí člověk pochopil, že aby mohl dál tvořit, je potřeba se zbavit jedné z těchto závislostí. Proto vyzývá personifikované závislosti k tomu, aby obhájili své místo v jeho životě. Ač se zpočátku zdá, že nejmenší šance má televize, autor se nakonec rozhodne vyloučit ze svého života sex. Rozhovor mezi ním a touto třetí závislostí však nabere zcela jiné obrátky, když mu třetí závislost argumentuje tím, že je jeho žena... Hra byla nejprve prezentována v netypické formě home videa, čímž chtěl autor dosáhnout uchování textu ve vizuální podobě.

Maria Wojtyzsko (Polsko)
DĚLOHA (MACICA)
přeložil Jiří Vobecký
7 m, 8 ž (variabilní)

Hlavní postavou je dívka Viktorie, která se narodila v poslední dekádě budování komunismu, ale svá léta dozrávání už prožila v dobách „budování kapitalismu“. Viktorie otěhotní a stojí před otázkou, zda má porodit své dítě a obětovat svou pracovní kariéru, nebo jít na potrat. Navíc neví zcela určitě, kdo je otcem jejího dítěte. V bezesných nocích vede dialogy se svým nenarozeným dítětem a se svou vlastní dělohou. Hra byla při prvním uvedení uvedena jako „existenciální komedie“, jde o pohled na současnost očima mladé citlivé ženy, text má výrazné humanistické poslání, ačkoli může diváky rozhořčit, pobouřit, ale také unést a nadchnout. Je to jakýsi manifest mladé emancipované ženy proti pokrytectví, hlouposti a morální krizi naší postkomunistické současnosti.

Hra z roku 2006 je divadelním debutem filmové a televizní scénáristky. Hra samotná získala jednu ze dvou třetích cen v soutěži o novou současnou polskou divadelní hru, organizovanou v roce 2006 Teatrem Starym v Krakově a divadelním časopisem Dialog. Její premiéra se uskutečnila v březnu 2007 v Divadle Stefana Nieromského v polském městě Kielce a vyvolala v Polsku skandál již díky titulu samotnému. Regionální vláda vyhrožovala, že pokud bude tento titul uveden, přestane dotovat vstupenky pro mládež, pro kterou byl paradoxně právě tento titul nasazen. Po velké vlně protestů vynikajících tvůrčích osobností z celého Polska zřizovatel divadla v Kielcích od těchto výhrůžek ustoupil.

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících.

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Theresa Rebeck (USA)

BERNHARDT / HAMLET (BERNHARDTOVÁ / HAMLET)

8 m, 3 ž

Sláva a talent Sarah Bernhardtové učarovaly nejen jejím pařížským, nýbrž i světovým divákům. Její šarm a krása inspirovaly Alfonse Muchu ke tvorbě proslulých divadelních plakátů a byla též múzou Edmonda Rostanda. Stárnoucí herečce nic z toho však nestačí a chce posunout jak své, tak i hranice divadelní ještě o kus dál. Hodlá nazkoušet Hamleta a sebe obsadila do titulní role.

Herci zkouší, ale Bernhardtová má výhrady proti Shakespearovu „příliš veršovanému“ textu, a tak žádá svého milence Rostanda, aby pro ni dodal do textu Hamleta více prózy. Mucha se trápí, protože mu nejde vytvořit dostatečně krásný plakát pro herečku, která hraje muže, a ne krásnou dívku.

Její kolegové a obdivovatelé jsou ze ženského Hamleta rozpačití, ale respekt k hereččinu statutu božské umělkyně jim brání se ozvat. Jen posilnění vínem a strachem z blížící se premiéry se „její“ muži osmělí a opatrně před Sarah obhajují své pochyby o neslučitelnosti ženského těla a Hamletovy duše - Sarah pro ně nepředstavuje jen divadelní modlu, ale rovněž idol ženské krásy a síly, které se ostatní pokouší dostat. Hra vhodná pro větší herecké obsazení by mohla oslovit větší české stálé scény. Hořkosladký příběh o legendární Bernhardtové je skvělou hereckou příležitostí pro představitelku titulní role, která místy baví a jinde dojírá. Český divák také na rozdíl od toho newyorského ocenění, když si Mucha na scénu přinese Becherovku a nabídne ji utrápenému autorovi Cyrana z Bergeracu.

Společnost Roundabout Theatre Company ji poprvé představila na Broadwayi (American Airlines Theatre) v září 2018.

Norm Foster (Kanada)

LADIES FOURSOME (DÁMSKÁ ČTYŘKA)

4 ž

komedie

Den po pohřbu Catherine se její nejbližší kamarádky vydávají na golfové hřiště, kam s ní posledních čtrnáct let chodily. K Margo, Tate a Connie se přidává i Dory, Catherininina kamarádka z Kanady, kterou zbylé ženy potkaly teprve na pohřbu. Mezi jednotlivými odpaly a jamkami spolu ženy probírají všednosti i nevšednosti svých životů s nadhledem či (ne)potlačovanými poznámkami. Každá z žen se vyrovnává s životními nástrahami po svém, ale řeší to společně a rozličnými názory, ať už se týkají lásky, dětí či kariéry. A možná si i vzpomenou na svou zesnulou kamarádku.

Tato půvabná komedie měla premiéru v roce 2014 v The Upper Canada Playhouse v Morrisburgu.

Bryony Lavery (Velká Británie)

LAST EASTER (POSLEDNÍ VELIKONOCE)

1 m, 3 ž

černá komedie

June má pokročilé stadium rakoviny, nemá cenu si nic nalhávat. V Bohu nevěří a možnost, že by existoval a dopustil, aby lidé trpěli, aniž by věděli proč, situaci pouze komplikuje. Přátelé z divadla, kde June pracuje jako osvětlovačka, se ale nechtějí jen tak vzdát. Zorganizují velikonoční výlet do Francie za vínem

a pamětihodnostmi se zdánlivě náhodnou zastávkou v Lourdech (co kdyby to náhodou zafungovalo). Zázrak se nekoná, zato June pochopí, že je třeba přijmout stav věcí, a zaváže své přátele slibem, aby, pokud se její stav zhorší, pomohli ukončit její trápení.

Autorka boj s nemocí a přípravu na smrt přibližuje bez velkého sentimentu. Naopak si všímá nepatřičné komičnosti a bizarnosti situací (např. když si na eutanazii přátelé vyberou igelitku s nápisem Tesco pro život), v nichž nikdo přesně neví, jak zareagovat (když si po dokonané eutanazii jedna z postav představuje scénář vyšetřování vraždy jako z krimi filmu a nakonec je zklamaná, že vražda projde bez povšimnutí). Celé věci ale ponechává vážnost - smích je pouze způsob, jak se držet života a odvádět pozornost od nevyhnutelného konce, k němuž musí dospět každý sám.

Hra byla poprvé uvedena v Lucille Lortel Theatre v New Yorku v roce 2004.

Steve Martin (USA)

METEOR SHOWER (METEORICKÝ ROJ)

2 m, 2 ž

komedie

Corky a Norm pozvali na návštěvu druhý manželský pár: mnohem stylovější, zajímavější, mladší a zábavnější Lauru a Geralda. I když se ještě ani pořádně neznají, uvítají návštěvu u sebe doma, aby společně pozorovali meteorický roj na obloze. Nad jejich domem jsou totiž krásně vidět hvězdy. Jenže Laura a Gerald jsou toxický pár, který otráví atmosféru, vystaví hostitele mnoha zkouškám a možná je i rozdělí.

Hra připomínající Albeeho *Kdo se bojí Wirginie Woolfové?* se odehrává v řadě scén, které na sebe ne vždy navazují. Záhy se v řetězu obrazů objevují alternativní děje i vyústění situací. Scénosled nectí chronologii ani kauzalitu. To, co se zpočátku jeví velmi civilně je záhy vykloubeno a divnost se stává principem. Dominantou textu je pečlivě vypointovaný situační i slovní humor, který zjemňuje existenciální přesah dramatu a činí z něj text srozumitelný pro široké publikum.

Hra amerického herce, komika, hudebníka a dramatika Steva Martina měla premiéru v Booth Theater v New Yorku roku 2017 a v roli Corky prožila svůj broadwayský debut respektovaná americká komička Amy Schumer.

Joe Hampson (Velká Británie)

RABBITS (KRÁLÍCI)

2 m, 1 ž

komedie

„Nemůžu ho vrátit. Musí prostě zmizet. Koupila mi ho manželka, i když ví, že králíky nesnáším. Říkala, že se ho naučím milovat, že zvířata vytvářejí teplo domova, ale tenhle sráč mi ničí život. On to ví. Ví, že ho nesnáším, a tak mě šikanuje. Pokaždý se mi vysere mezi tílka a štěká na mě. Nevěděl jsem, že králíci štekají. Tenhle na mě štěká pořád a hryzne mě do holeně, kdykoli žena odejde z místnosti!“

Tři dějství, která spolu souvisejí jen díky společným motivům a postavám, na sebe však nenavazují a v mnohém se dokonce popírají. První, nejvíce komediální, dialog se odehrává v bytě chlápka, který se nebojí udělat občas něco ne úplně legálního. Proto za ním přichází Frank a objednává si vraždu svého domácího mazlíčka. Vše by zřejmě směřovalo k jasnému konci, kdyby se v bytě náhle neobjevila Frankova žena. Ve druhém dějství sledujeme tentýž manželský pár při návštěvě manželské poradny, kde se emoce a zášti rozvíjí víc, než je obvyklé. Odkryje se řada Frankových charakterových zvláštností i masochistická povaha jeho ženy. Posledním dějstvím se manželský pár setkává s rodinným přítelem, vše probíhá zcela v klidu a vztah Franka jeho ženy se zdá být naprosto idylickým.

Rabbits je divadelní debut mladého britského autora Joe Hampsona, který má za sebou řadu úspěšných televizních a rádiových seriálů a her. Hra měla premiéru v Park Theatre v Londýně v červenci 2017.

Brendan Murray (Velká Británie)

AFTER YOU (PO TOBĚ)

2 m, 1 ž

Jill zemřel manžel a její vztah se synem není úplně ideální. Vše se navíc ještě komplikuje, když se u hrobu otce setkají s jeho dávným přítelem, který přináší květiny. Otec, který pravidelně mizel za přáteli, totiž možná vůbec nebyl tam, kde tvrdil, a jeho přítel mohl snadno být jeho skutečným životním partnerem. Postupně a po kouskách se rozkrývá příběh rodiny, která sice zdánlivě držela dobře pohromadě, jen někteří členové měli svá tajemství.

Hra o lásce a štěstí, oddanosti a věrnosti, zradě i utrpení je analýzou teenage syna a jeho procesu vyrovnávání se se smrtí otce, kterého doopravdy poznal až příliš pozdě.

Text se skládá z řady obrazů, které na sebe volně navazují a které si divák musí složit do celistvého příběhu. Hra s rozvolněnou strukturou se ale vyznačuje i rychlými, úspornými dialogy s krátkými replikami. Hra měla premiéru v Red Ladder Theatre Company v roce 2002.

Aidan Fennessy (Austrálie)

HOUSE ON THE LAKE (DŮM U JEZERA)

1 m, 1 ž

David se jednoho dne probudí v místnosti s dveřmi bez kliky. Je jasné, že je v jakémsi lékařském zařízení, protože má amnézii a poruchu krátkodobé paměti. Jeho terapeutka Alice se s ním snaží promlouvat a je jasné, že svým počínáním něco sleduje. V jisté chvíli vyjde najevo, že Davidova žena je mrtvá, kdosi ji zavraždil. Alice se ukáže být soudní znalkyní, posuzující Davidův zdravotní stav, protože i on je mezi podezřelými. Pokusy o rekonstrukci posledního večera, kdy se vydal za svou ženou do jejich domu u jezera, kde byla nalezena mrtvá, jsou ale časově náročné. David, který si začal jednotlivá sezení zapisovat do sešitu, aby se lépe orientoval v dění, si postupně vzpomíná na stále víc a víc podrobností. Postupně s Alice odkrývají jednotlivé stopy, až může Alice jednoho dne přijít a oznámit jméno vraha.

Psychologický thriller měl premiéru v Studio Underground v Perthu v červnu 2014.

Van Badham (Austrálie)

BANGING DENMARK (DÁNSKÁ BOMBA)

2 m, 3 ž

parodická komedie

Když Jake zrovna nesvádí ženy lacinými balíci hláškami, vystupuje na internetovém rádiu pod pseudonymem Guy de Witt a učí jiné muže, jak svádět ženy lacinými balíci hláškami. V rámci své show se o ženách vyjadřuje vulgárně a s opovržením.

Když se pak zamiluje do půvabné a inteligentní dánské knihovnice, jeho alter ego mu v námluvách vůbec nepomáhá. Proto poprosí o pomoc Ishtar Madiganovou, doktorandku a feministku, která ve svých studiích kritizuje zobrazování žen ve videorách. Zjevný střet mentalit a zájmů ústředních postav začne mít dopad nejen na Jakeovy námluvy, ale i na osobní životy obou hrdinů.

Tato velmi současná hra je parodickou kritikou jak misogynství, tak feminismu. Rádiové výstupy Guy De Witt jsou tak absurdně šovinistické, jako je postava Ish groteskně emancipovaná.

Zbrusu nová hra australské autorky bude uvedena v srpnu 2019 v Sydney Theatre Company a již na podzim 2018 byla všechna představení zcela vyprodaná.

Kenneth Lonergan (USA)
WAVERLY GALLERY (STRAŠIDELNÁ GALERIE)

3 m, 2 ž

Osmdesátiletá Gladys Greenová je upovídaná, nedoslýchavá majitelka menší a pramálo úspěšné galerie v prestižní čtvrti v New Yorku. Vzhledem k tomu, že v její galerii většinou nikdo nevystavuje, anebo to jsou neúspěšní či nectíživí umělci, většinu svého času tráví tím, že vypráví dlouhé monology svému vnukovi Danielovi a dceři Ellen a jejímu manželovi Howardovi. Její rodině už začíná lézt na nervy Gladysina nedoslýchavost - často jí upravují naslouchátko, křičí na ni a frustrace z nich jen kape. Tento pocit se u rodiny jen stupňuje, protože brzy Gladys začne zapomínat i to, kde její vnuk pracuje, jak se jmenuje umělec (Don), který u ní zrovna vystavuje a bydlí, anebo co právě řekla.

Poté, co ji hoteliér ze sousedního domu nařídí se vystěhovat z galerie, se začne Gladysin zdravotní stav rapidně zhoršovat. Gladysin vnuk, Daniel, vypráví příběh o rodině, která nemůže dělat nic, než přihlížet tomu, jak se jejich matka a babička, která dřív byla plná nadšení a smíchu, postupně vytrácí a pomalu prohrává nespravedlivý boj s Alzheimerovou chorobou.

V drsné i dojemné hře není žádná postava hrdinou - je to krutý pohled na krutou nemoc, která nejenže zcela obsadí a pomalu ničí život své oběti, ale i všech jejích blízkých. Hra zachycuje jejich společný boj v neúprosném světle. Měla premiéru v srpnu 1999 v letním divadle Williamstown Theatre Festival. Na Broadwayi byla tato hra poprvé uvedena v březnu 2000 v Promenade Theatre.

Mike Yeaman (Velká Británie)
CANOEING FOR BEGINNERS (KÁNOE PRO ZAČÁTEČNÍKY)

3 m, 2 ž
komedie

Beryl Tylerová je čerstvá vdova ze severoanglického přístavního městečka. Na rozdíl od svých dvou dospělých dětí však nevypadá, že by ji manželova smrt zdrtila. Její chování i po uzavření vyšetřování nadále monitoruje dotěrný a vlezlý policista Watts. Má pro to dobrý důvod - Berylin manžel Frank totiž svou smrt pouze předstírá. Společně se svou ženou se rozhodli odstěhovat na Kubu a začít tam nový život, ale potřebují na to finance z Frankovy životní pojistky.

Zábavná situační komedie o touze změnit svůj život, v níž nechybí schovávací manévry, rychlé převleky a bizarní zápletky, byla poprvé uvedena v divadle Custom House v South Shields, kde se také odehrává první jednání hry. Od té doby byla tato komedie inscenována např. v divadle Royal Court v Liverpoolu či ve Švédsku a Estonsku.

Mark Crawford (Kanada)
THE BIRDS AND THE BEES (VČELIČKY A ČMELÁČCI)

2 m, 2 ž
komedie

Je to už řada let, co Gail opustil manžel a z ní se stala zahořklá samotářka. Jako by stále chtěla být svému exmanželovi věrná, žije sama ve svém domě a nejeví příliš zájmu o okolí. Dokonce se ani příliš nesnaží být oporou své skoro čtyřicetileté bezdětné dceři Sarah, která se právě odstěhovala od manžela zpět do svého dětského pokoje. Její domov ale už dávno není tím, čím býval. A to, že jí matka prodala postel a nahradila ji nafukovací matrací, je jen vrcholkem ledovce. Gailin dům tak nějak všeobecně postrádá život. Občas sem dochází Earl, který si tak dlouho pronajímá Gailino pole, že se stal rodinným přítelem. A v poslední době se tu objevuje také třiatřicetiletý Ben, nespělý student entomologie studující Gailina včelstva na zahradě. Je jen otázkou času, než se osudy těchto čtyřech osamělých a ztracených existencí protnou a jejich životy projdou nemalou turbulencí.

Snad všemi rodiči obávaný rozhovor, který nutně musí následovat po prosté dětské otázce „A maminko, jak přicházejí děti na svět?“, se stal výchozí metaforou hry. V angličtině se mu říká „the bees and the birds talk“, v češtině tento eufemismus zastupují včeličky a čmeláčky. A tak je i tento text úspěšného kanadského autora o lidských vztazích, touze po životním partnerovi, opoře i lásce, přičemž jediné skutečně přehledné a funkční společenské uspořádání se v Gailině domácnosti nachází uvnitř úlu. Hra, sledující tradiční dramatickou výstavbu, měla premiéru na Blyth Festival v červnu 2016.

Bryony Lavery (Velká Británie)

DIRT (HNUS)

2 m, 3 ž

tragikomedie

Zkušená britská autorka zkoumá významy anglického slova „dirt“ (špína, prach, hlína, pomluvy, lejno, kšindl) a jeho významy (ať už s kladným nebo záporným významem) v tomto textu spojuje do tragikomické meditace o smrti, kvantové mechanice i toxicitě prostředí, v kterém žijeme.

Víte, co všechno obsahují prostředky, kterými čistíme svoje příbytky? Co se přidává do krému na ruce a co plave ve vodě, kterou si natočíme z kohoutku?

Všechny postavy jsou sobecké, plně zaměstnány samy sebou a spíše než rozhovor vedou neustálé vnitřní dialogy. V centru příběhu stojí Harper, „žena, která má zemřít“. Na úvod sledujeme, jak usilovně, s pomocí všemožných chemických prostředků, chystá sebe a svůj byt na rande. Večeře s Mattem se však tak úplně nepodaří a Matt se vlastně víc věnuje Elle, servírce a talentované herečce, která baví zákazníky imitováním různých lidí. Matt a Harper se pohádají, Matt odejde. A Harper, mladá, zdravá, ale chemií smrtelně otrávená, doma osaměle umírá. Její tělo podléhá rozkladu a mrtvá Harper popisuje procesy, které vedou k destrukci těla, jež zároveň dává život novým organismům a jednou možná bude základem těla jiného.

A zde se z textu stává detektivka. Co se vlastně stalo? Kdo je vrah? Je možné, že to, co má sloužit k našemu většímu bezpečí, nás vlastně zabíjí?

Hra byla poprvé uvedena ve Studio Theatre ve Washingtonu v říjnu 2012.

Bruce Norris (USA)

DOWNSTATE (STÍN V ILLINOIS)

5 m, 3 ž

V americkém státě Illinois stojí dům, do jehož oken občas někdo hodí cihlu, kámen nebo na něj dokonce vystřelí. Uvnitř totiž žije skupina mužů odsouzených za sexuální zneužívání. Tito muži byli v minulosti soudem odsouzeni k vězení, kde vykonali svůj trest, a nyní jsou nuceni žít ve stínu svých chyb.

Sedmdesátiletého sexuálního delikventa Freda přijede do domu navštívit jedna z jeho obětí - čtyřicetiletý, ženatý otec dvou dětí Andy. Není jasné, proč měl nutkání se setkat po třiceti letech svým trýznitelem, zda se chce pomstít nebo se mu nikdy nedostalo omluvy, ale jeho příjezd odstartuje smršť jen těžko zodpověditelných otázek.

Co s lidmi, kteří sexuálně zneužívali děti a mladistvé? Má svět a hlavně jejich oběti právo je i nadále ponižovat a trestat, i když si svůj soudem nařízený trest již poctivě odpykali? Co vlastně oběti těchto činů očekávají a potřebují?

Autor dokáže vyvolat soucit nejen s oběťmi sexuálního násilí, ale i s jejich pachateli. Hra má silný a náročný příběh, který nelitostně nutí diváka zamýšlet se nad jedním z těch nejchoulostivějších a nejhanebnějších témat.

Hra měla premiéru na podzim roku 2018 ve Steppenwolf divadle v Chicagu, kde vznikla ve spolupráci s britským Národním divadlem. Tam se také produkce bude na jaře 2019 přesouvat. Inscenace ve Steppenwolfu se dočkala skvělých recenzí od předních amerických novin (The New York Times, Chicago Tribune atd.). Bruce Norris je americký dramatik, jehož hra Clybourne Park vyhrála v roce 2011

Pulitzerovu cenu a rok poté cenu Tony za nejlepší hru roku.

Florence Read (Velká Británie)

FURRY (SRST)

1 m, 1 ž

komorní tragikomedie

Manželé Joy a Len je v krizi. Za dlouhá léta došlo k mnoha událostem, která manželství podryvaly. Jedné noci dojde ke konfrontaci. Záminkou je kostým zajíce, který na sobě nosí Len – ten manželce tvrdí, že již nechce být nadále mužem, nýbrž zajícem.

Lenovo rozhodnutí narazí u manželky na nepochopení a odpor. Joy Lena spolu s jejích malým synem opustí a zanechají Lena v jeho zoufalství samotného...

Provokativní hra, zábavná svými neotřelými dialogy, nahlíží na aktuální téma tolerance z neobvyklého úhlu.

Autorka začala psát hry pod dozorem zkušeného dramatika Simona Stephense, jejím debutem byla hra *Buttons* (Knoflíky), studuje literaturu na Oxfordu, kde spoluzaložila konfrontační studentskou ženskou scénu. Se svou hrou *Twin Primes* (Spjatá prvočísla) získala cenu za nejlepší produkci Oxford New Writing Festival 2015.

Martyn Hesford (Velká Británie)

MRS LOWRY AND SON (PANÍ LOWRYOVÁ A SYN)

1 m, 1 ž

Dramatický dvojportrét nemohoucí matky a dospělého syna Laurieho, prozatím amatérského malíře, později proslaveného britského umělce Lawrence Stephena Lowryho. Paní Lowryová je upoutaná na lůžko a syn o ni pečuje. Laurie se živí vybíráním nájemného a po nocích maluje obrazy, jež jeho matka považuje za ošklivé, přímo za urážku svých vlastních životních ambicí. Sama totiž kdysi toužila po kariéře pianistky a krásném domě plném světla a hlavně v dobré čtvrti. Místo toho žije v pronájmu nepříjemně blízko obydlí průmyslových dělníků.

Autor (zároveň herec) výtečně vystihuje principy soužití založeného na vzájemné potřebě, vztahu vystavěném na každodenních rituálech. Navíc se mu daří jasně zachytit a popsat dva soupeřící (30. léta 20. století) estetické přístupy k tomu, co nazýváme umění. Paní Lowryová chce být obklopena krásnými věcmi, pít čaj o páté, na stěnu si pověsit příjemnou krajinku s majákem a lodkami a nechávat se ukolébávat dobrým pocitem ze svého společenského úspěchu. Lawrence proti matce nerevoltuje, ale jako krásnou dokáže vnímat i krajinu s továrními komíny, muže na cestě do továrny a chudé dělnice, jak větší prádlo.

Když na výstavě nečekaně uspěje Lawrencův obraz z dělnické čtvrti a najde se zájemce o koupi, matka se cítí zrazena, ztrapněna před slušnými lidmi. Laurie vyhodí všechny obrazy z okna a hrozí, že je spálí. Ale neudělá to. Jak poznamenaná matka - kouř by mohl popudit sousedy a to se přece nehodí.

Hru poprvé uvedlo divadlo Trafalgar Studios 2 v Londýně v říjnu 2013.

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)

DER TAG, ALS ICH NICHT ICH MEHR WAR (DEN, KDY JSEM PŘESTAL BÝT SÁM SEBOU)

3 m, 3 ž

Řadový domek na kraji města, mezi jinými řadovými domky, vše klidné a spořádané, letní večer, rodina se sešla k večeři, žena, dcera a syn, dvojčata. Domů se vrací muž, ale zároveň již sedí v kuchyni. Oba muži se na sebe dívají, ale nikoho to nezaráží. Časový skok do minulosti, slunce se vrací na oblohu, je ráno, začíná den jako každý jiný, rodina snídá a jde se do práce. Opět časový skok – v tento letní večer se časové roviny zakusují a zaplétají do sebe a realita se boří, vzniká anomálie v čase a prostoru. Zde, na periférii města, se slévají noc a den a nic už není jako dřív.

Muž 1 a Muž 2, Žena 1 a Žena 2, dvojčata se v textu začínají zaměňovat a dochází k prohazování dějových rovin a až k surreálným situacím připomínajícím např. filmy Davida Lynche.

Hra byla uvedena v lednu 2018 v Deutsches Theater Berlin.

Ulrich Hub (Německo)

DAS LETZTE SCHAF (POSLEDNÍ OVCE)

2 m (premiérové obsazení)

Dvě ovce náhle spatří uprostřed zimní noci jasné světlo. Co to může znamenat? A kam se poděli jejich pastýři? Neunesli je mimozemšťani? Nebo to má něco společného s holčičkou, která se narodila opodál ve stáji? Aby si vytvořili vlastní obrázek o situaci, vydají se obě ovce na noční pouť. Ale co se nestane – jedna z nich se náhle ztratí...

Vánoční pohádka o známých událostech je vyprávěna očima dvou ovcí, jinotajně a zároveň velmi vtipně. Komedii pro děti poprvé uvedlo Theater Junge Generation Dresden v listopadu 2018 v autorově režii.

Fred Apke (Německo)

KALTE DUSCHEN (STUDENÁ SPRCHA)

5 m, 2 ž

partnerská komedie

„Štěstí je možné dosáhnout mezi psem a kočkou, a mezi mužem a ženou ne?!“

Terapeutka Paula je téměř hvězdou TV-show a její psychologické rady zachránili už nejedno manželství. Paradoxně se právě její manželství nachází v troskách, chybí jí tolerance a porozumění. Vydá se se svým manželem Clemensem na poslední společnou cestu – jedou prodat svůj dům ve Španělsku. Unaveni dlouhou cestou se zastaví na jednu noc v zanedbaném hotýlku na jihu Francie. V jediném volném pokoji je však manželská postel, v koupelně teče jen horká voda. Katastrofální podmínky, v nichž jsou postavy nucené přenocovat, jsou zrcadlem života a vzájemného vztahu – oba se snaží být korektní a nekonfliktní, což se jim příliš nedaří. A tak stačí malá jiskra a už se rozhoří oheň ironie a malicherných obvinění.

Manželská fraška s trefnými bonmoty a výstižnými zobrazeními partnerských stereotypů v nejobyčejnějších, ale i nejintimnějších situacích. Autor odkrývá s výjimečnou schopností bystrého pozorovatele mechanismy vztahové hry mezi mužem a ženou. Hra je divadelně efektní, textově vybroušená a tematicky vtipná zpráva o instituci manželství, v níž se dozvíte, co si rozhodně nebalit do kufru na společnou cestu s manželkou, jak škodlivé je vést dlouhé telefonické rozhovory s milenkou, proč se nepředstavovat hotelovému personálu vlastním jménem či na čem je založená manželská selanka naivní telefonistky a snaživého pyrotechnika. Co se s jistotou nedozvíte? Nějaký stoprocentně osvědčený recept na řešení manželské krize.

Komedii uvedlo s úspěchem např. na Slovensku Divadlo Komédie v roce 2017 pod názvem *Horúca sprcha*.

Připravujeme český překlad.

Lutz Hübner, Sarah Nemitz (Německo)

FUROR (ZÁŠŤ)

2 m, 1 ž

Právě v rozhodující fázi svého volebního boje o úřad primátora jednoho velkého města se vedoucímu jednoho odboru jednoho ministerstva Heiku Braubachovi přihodí nehoda. Kousek od nádraží srazí autem mladíka, který na následky zranění skončí na vozíku. Braubach je sice naprosto nevinný (mladík byl zcela pod vlivem drog a vkročil do vozovky), rozhodne se ale, ačkoli až po více než měsíci, vyhledat matku postiženého a společně s ní vymyslet adekvátní pomoc pro jejího syna ležícího stále v nemocnici.

Matka pracuje jako pečovatelka v domově seniorů a nemá dost peněz, zprvu se staví k Braubachovým návrhům zdrženlivě, začne si ji ale získávat. Vše se zdá být na dobré cestě, nicméně se náhle objeví bratranec oběti a ten se rozhodne konečně pro svoji pomstu – zničit dle jeho mínění cynického, arogantního a po moci bažícího politika. V Braubachovi vidí exemplární případ politika, jehož je potřeba spravedlivě znemožnit, a začne ho vydírat. A tak se mezi oběma rozhoří souboj argumentů – na jedné straně etablovaný, pragmatický politik, na druhé mladý muž s extrémními názory, které živí zklamání, vztek a nenávisť.

Autoři patří k nejúspěšnějším dramatikům současného německého divadla. V této hře si kladou otázku, jak v naší demokratické společnosti mohou korodovat hodnoty a co může zkompromitovat politická jednání. Jde o akutní společenské problémy jako věčně naštvaní občané, nenávisťná rétorika, fake news, mediální lži i všudypřítomná moc pouhého mobilu s internetem, jenž k vydírání bohatě stačí.

Hra byla uvedena v listopadu 2018 v Schauspiel Frankfurt.

Nino Haratischwili, Jette Steckel (Německo)

DAS ACHE LEBEN (FÜR BRILKA) OSMÝ ŽIVOT (PRO BRILKU)

3 m, 6 ž (zdvojené role – obsazení premiérového uvedení)

dramatizace románu

Šestigenerační epos střídá časové roviny a začíná v roce 1900 v Gruzii narozením dcery továrníka na čokoládu, čímž začíná rozvětvená rodinná sága. Další časová rovina se odehrává v Gruzii a v Německu (v Berlíně), kam se po pádu Berlínské zdi a vypuknutí občanské války v Gruzii uchýlí pravnučka. Vypátrá svou dvanáctiletou neteř, narozenou v postsovětském chaosu, jež se po vycestování do Německa nechce vrátit zpět do gruzínského Tbilisi. Vypráví neteři celý rodinný příběh na pozadí vzestupu a pádu sovětského komunismu, od předrevolučních ruských časů až po evropská 90. léta očima gruzínské rodiny, která se zmítá v proudu času a musí bojovat s totalitou, tragédiemi a převraty Bohem zapomenutého 20. století.

Premiéra v dubnu 2017 v Thalia Theater Hamburg se setkala s velkým ohlasem, jako i další uvedení v Deutsches Theater Berlin.

Gert Hofmann (Německo)

DER BÜRGERMEISTER (STAROSTA)

2 m, 1 ž

angažovaná komedie

Komediální podobenství až absurdně ukazuje, jak může člověka změnit resentment, bezmoc, uražená ješitnost a nespokojenost. Hlavní postavou je zde zaměstnanec státní správy Moll – nejprve se nekriticky stane přívržencem politické strany, je proto případně odhodlán použít i násilí, až jej doslova pohltí

patologické fantazie o všemohoucnosti. U Molla a jeho ženy se totiž skryje uprchlý trestanec Nachtigall (Slavík), jenž chce násilím změnit poměry – a Moll rychle podlehne fascinaci této možnosti...

Angažovaná komorní komedie nastavuje zrcadlo maloměšťácké licoměrnosti na pozadí fenoménu diktatury. Autorova první divadelní hra (věnoval se spíše beletrii) byla s úspěchem uváděna po celé západní Evropě, byla uvedena nejprve v Bristolu v lednu 1963, v Německu poprvé v listopadu téhož roku v Düsseldorfer Schauspielhaus.

Lutz Hübner, Sarah Nemitz (Německo)

ABIBALL (MATURITNÍ PLES)

8 m, 6 ž (variabilní obsazení)

satirická komedie

Hra pro velkou činohru nás zavádí do neatřelého prostředí – do sálu, kde se koná maturitní ples. Publikum je tam velice blízko akce herců, usazené u stolů jako na skutečném plese, v sále se tančí, zpívá, oslavuje, ale i pomlouvá, diskutuje a chatuje na internetu, pořízené fotky či videa postav se promítají na plátno.

Již dle titulu je jasné, že postavy jsou rozličného charakteru i věku. Jde o studenty, jejich přátele, rodiče, pedagogy. Ti všichni se sejdou na této oslavě dospělosti a rozvine se mezi nimi pár konfliktů, jež se i navzájem propojí a uzavřou se v dějovém rámci plesu.

Lucy půjde na medicínu a je zamilovaná do Benna, který jen sedí u počítače a tají, kam se po škole chystá, Frank naopak moc dobře ví, co bude jeho syn Jonas po střední škole dělat, školné na soukromou univerzitu je již zapláceno. Lucyin otec potká na plese svou bývalou manželku s novým partnerem, Bennova matka přijde na ples se svou matkou, která má o řádném plese zcela jiné představy. Samozřejmě nechybějí i učitelé a učitelky...

„Zábavná a jízlivá společenská satira tak, jak tento autorský tandem umí napsat. Trefné dialogy s pointami, téměř archetypální charaktery postav nutí diváka k smíchu i zamyšlení, smířlivý konec nastaví publiku zrcadlo.“ (Rheinische Post).

Satirická hra s variabilním hereckým obsazením byla uvedena v Düsseldorfer Schauspielhaus v říjnu 2018.

Richard Schuberth (Rakousko)

FRONTEX - Keiner kommt hier lebend rein (FRONTEX – Nikdo se sem živý nedostane)

7 m, 3 ž (dvojrole)

středozevní groteska

Lod' pohraniční středomořské stráže Frontex nabourá do člunu s uprchlíky. Nehodu přežije nesourodá skupinka lidí – důstojník Frontexu, angažovaná investigativní novinářka, berlínská performerka a mlčenlivý uprchlík jménem „Černé tělo“. Společně se dostanou jako trosečníci na neobydlený ostrov.

Černoch slouží ostatním třem bělochům jako projekční plátno vlastních komplexů, jako sexuální objekt i jako jakýsi mazlíček, dokud nemá snový úzkostný monolog na téma budoucnost Evropy – to pak ostatní přežde smích.

Jejich odysea však nekončí – potkají samotnou německou kancléřku Angelu Merkelovou či známého komika, který na ostrově Lampedusa dělá pro Frontex show pro uprchlíky po vzoru Monty Pythonů. Posádka člunu je paradoxně jako skupina ilegálních azylantů odvezena do libyjské pouště. Tam se jim ztělesní sen o liberální Evropě – klimatizovaný tábor pro uprchlíky vedený soukromou firmou jako „reintegrační couching k hledání zaměstnání“.

Groteskní hra o rasismu a „kanibalismu identity“ nepostrádá usmiřující sílu nekorektního humoru. Bizarní dějové zvraty a muzikálové vločky rámuje děj, v němž se mísí všichni lidi, dobří i špatní, kritičtí i přizpůsobiví, dokud neztratí poslední vláknko své vlastní identity.

Felix Benesch (Rakousko)

ECHO (ODRAZ)

3 m, 1 ž

komorní drama

Chronologie narcistního ublíženectví.

Jan je čtyřicátník, je to nepředvídatelná osobnost a je zvyklý vyhrávat. Povede se mu téměř vše, na co sáhne, nedokáže jenom jedno: přiznat svoje chyby. Po zdánlivě bezvýznamné hádce se svým kolegou se vyjeví jeho povahové rysy v celé své kráse. Jan si nenechá nic líbit a rozfouká plamínek malicherného konfliktu do požáru. Jediný, kdo s ním ještě drží basu, je jeho přítelkyně Irina. Ta stále naivně doufá, že Jan vezme rozum do hrsti, avšak pro egocentrického narcise je něco takového zcela cizí...

Autor si bere na mušku patologickou sebestřednost, která nás obklopuje v různých ztělesněních – každodenně se setkáváme s neprůhlednými ješity, úspěšnými egocentriky, s pilnými ctižádostivci hledajícími sami sebe, citlivkami, jichž se někdo dotkne...

Rakouský psychiatr a expert na narcismus Dr. Reinhard Haller má na takové lidi jediný recept: vezměte před nimi nohy na ramena, raději dnes než zítra.

Komorní sonda do lidské psychiky byla uvedena v lednu 2018 v divadle Klibühni v Churu.

A další jazyky...

Line Mørkeby (Dánsko)

JEG LØBER / I RUN (BĚŽÍM)

1 m

„První hodina po poslední hodině. Je o hodinu později úplně naposled. První hodina z věčnosti.“

Den nula: den kdy zemřela Ellen. Zbyla po ní jen krabice s věcmi: poslední výkresy, DVD s Šípkovou Růženkou, oblečení. Je to první okamžik věčnosti. A zoufalý otec se rozbíhá, běží pořád dál bez cíle a beze smyslu. Překonává bolest těla, nemůže dýchat, nebo naopak díky běhu konečně roztáhne plíce tak, že se může zas jednou zhluboka nadechnout. Ellen. Den mínus 616: čekárna u lékařů. Den plus 6: pohřeb. Den plus 107: podpůrná skupina pro truchlící. Den plus 187: kámen v botě. Den mínus 219: transfuze. Den plus 5: květiny. Den plus 789: Maraton. Den 0.

Dánská hra tematizuje smrt dítěte zcela unikátním způsobem. Je uměleckou, nesentimentální analýzou smutku a společnosti, ve které je smrt potlačovaným tématem. Autorka se zaměřuje na vnitřní hlas ústřední a jediné postavy, která osciluje mezi traumatizujícími vzpomínkami, zármutkem a zcela konkrétními vlivy zvenčí – jako je třeba kámen v botě běžce. Text je navíc psán básnicky, v krátkých nerýmujících se verších, které budou určovat rytmiku běhu i celé inscenace. Děj není představován chronologicky, každá scéna je uvedena datací a nikdy nenavazuje na tu předchozí. Z mozaiky drobných vzpomínek na zásadní i zcela banální věci si divák skládá celistvější obraz nejen vlastního příběhu, ale hlavně postupně rozkrývá charakter i sílu hlavní postavy.

Hra vyžaduje, aby herec po celou dobu představení (cca hodinu) běžel.

Text máme k dispozici i v anglickém překladu.

Thomas Vinterberg, Mogens Rukov (Dánsko)

DRUK (CHLAST / ALKOHOLIČKY)

1 m, 4 ž

komedie

„Tohle je martini dry. Žádný obavy. Víš, díky alkoholu vznikly na tomhle světě velké věci. Odmítání alkoholu je hrozný zjednodušení, protože v něm leckdo vidí jenom prostředek k oslavám nebo k otupění nešťastných nebo neschopných lidí.“

Čtyři násosky a jeden abstinent. Komedie autorů veleúspěšné hry *Rodinná oslava* nás zavádí do obýváku velkoměstského světa dámiček v dnešní Vídni. Copak Asi dělají tyto udržované a perfektně nalíčené dámy, když už jim zemřeli či utekli manželé a děti jsou z domu? Oddávají se především alkoholu – bezuzdně oslavují život téměř jako při bakchanáliích, ale také se masochisticky upíjejí, čímž trpí jejich těla i rodinné vztahy. Ale Hedwig, Irma, Constanze a Marion jsou spolu a to jim stačí.

Šaramantní, křehká Hedwig, která nosí vývrtku na krku, byla lékařkou. Nevinná, temperamentní Irma otevírá láhve se stejnou rychlostí, Constanze má ortopedické problémy poté, co byla tanečnicí, Marion je od přírody šťastná povaha. A do toho přichází Jacob, slušný muž, jenž má na svetr vyšito slovo „táta“ a cyklistickou helmu má téměř přirostlou k hlavě. Dělá vše perfektně a správně, až se s ním jeho žena rozešla. Teď se Jacob snaží vymluvit matce Hedwig alkohol a přinutit ji k důstojné vánoční oslavě v úzkém rodinném kruhu. Nejprve nemá vůbec šanci, ale pak se mu podaří vrazit do jejich opilé rozpustlosti klín – aspoň to tak zpočátku vypadá. Jenže zbylé tři dámy převezmou iniciativu a abstinenta obrátí na svou víru...

Hořká komedie je výtečnou příležitostí pro čtveřici hereček, byla uvedena v únoru 2018 ve vídeňském divadle Kammerspiele der Josefstadt.

Máme k dispozici německý překlad.

Saara Turunen (Finsko)

TAVALLISUUDEN AAVE / PHANTOM OF NORMALITY (PŘÍZRÁK NORMALITY)

3 m, 2 ž

Hra inspirovaná známým surrealistickým filmem Luise Buñuela *Přízrak svobody* je sledem řady nesouvisejících obrazů, které jsou více či méně srozumitelné. Experimentální hra klade velké nároky nejen na inscenátory, ale také na diváky, na kterých je si ze složité mozaiky poskládat obraz tématu normalnosti, konečnosti, identity, tradice a konvencí, všednodennosti i obřadnosti.

Krátká, zhruba desetistránková hra měla premiéru v Q-teatteri v Helsinkách roku 2016.

Hru máme k dispozici v angličtině.

**LISTY Z AURA - PONTU
IV/2018**

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2018
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.